

วันที่ 12 ตุลาคม 2561

นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย
ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
120 หมู่ที่ 3 ชั้น 6-9 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ
ถนนแจ้งวัฒนะ พุ่งสองห้อง
หลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ....

เรียนท่านปลัดกระทรวง

ความนำและคำชี้แจงเรื่องส่วนได้เสียในร่างพระราชบัญญัติ

บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์ (“บีเอสเอ”)¹ ขอขอบคุณกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
สำหรับโอกาสให้มีการเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.... (“ร่าง พ.ร.บ.”) ที่ได้ลงประกาศในเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th เมื่อวันที่ 27
กันยายน 2018

¹ บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์ (www.bsa.org) เป็นหน่วยงานชั้นนำที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในทั่วโลกต่อรัฐบาลและในตลาดระดับสากล สมาชิกของบีเอสเอเป็นบริษัทต่างๆ ที่สร้างสรรค์นวัตกรรมที่ทันสมัยที่สุดของโลก ซึ่งนำเสนอโซลูชันซอฟต์แวร์ที่ผลักดันให้เศรษฐกิจเติบโตและปรับปรุงคุณภาพชีวิตในยุคปัจจุบัน บีเอสเอมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. และมีการดำเนินการในกว่า 60 ประเทศทั่วโลก โดยเป็นผู้ริเริ่มโครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อรองรับการใช้ซอฟต์แวร์ที่ถูกกฎหมาย และสนับสนุนนโยบายสาธารณะที่ส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์นวัตกรรมเทคโนโลยีและขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจดิจิทัลเติบโต

สมาชิกของบีเอสเอรวมถึงบริษัท BSA's members include: Adobe, Akamai, Amazon Web Services, ANSYS, Apple, Autodesk, AVEVA, Bentley Systems, Box, CA Technologies, Cadence, Cisco, CNC/Mastercam, DataStax, DocuSign, IBM, Informatica, Intel, MathWorks, Microsoft, Okta, Oracle, PTC, Salesforce, SAS Institute, Siemens PLM Software, Slack, Splunk, Symantec, Synopsys, Trend Micro, Trimble Solutions Corporation, and Workday.

บีเอสเอเป็นผู้กระทำการแทนบริษัทซอฟต์แวร์ชั้นนำระดับโลก โดยมีสมาชิกเป็นบริษัทแนวหน้าด้านนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล และด้านการพัฒนาความก้าวหน้าในเชิงนวัตกรรม ให้แก่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence (AI)) เครื่องจักรสมองกล (Machine Learning) เทคโนโลยีคลาวด์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ และ Internet of Things (IoT) ซึ่งเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจข้อมูลข่าวสารในทั่วโลกและทำให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันที่ดีขึ้น สมาชิกของเราได้รับความไว้วางใจจากลูกค้าในการจัดให้มีเทคโนโลยีรักษาความปลอดภัยที่สำคัญเพื่อปกป้องพวกเขาจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ภัยคุกคามเหล่านี้อาจเกิดขึ้นจากผู้ประสงค์ร้ายที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป ซึ่งรวมถึงผู้ที่ต้องการขโมยอัตลักษณ์ของเรา ทำร้ายบุคคลที่เรารัก เอาไปซึ่งความลับที่มีค่าในทางการค้า หรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ

จากการทำงานอย่างใกล้ชิดร่วมกับรัฐบาลทั่วโลกเพื่อพัฒนานโยบายและกฎหมายเพื่อความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ทำให้บีเอสเอมองเห็นความเป็นไปได้ที่กฎหมายและกฎระเบียบเพื่อความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์จะทำหน้าที่สำคัญสองอย่างไปพร้อมกัน ได้แก่ หน้าที่ในส่วนของการป้องกันและจัดการความเสี่ยงภัยไซเบอร์ และหน้าที่ในส่วนของการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและสิทธิเสรีภาพของพลเมือง ดังนั้น บีเอสเอจึงได้พัฒนารอบนโยบายสากลว่าด้วยเรื่องความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์² (กรอบนโยบาย) รวมถึงรูปแบบของนโยบายด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ครอบคลุม ซึ่งประเทศต่างๆ สามารถนำไปเป็นต้นแบบได้ นอกจากนี้ บีเอสเอขอแนะนำให้รัฐบาลไทยและกระทรวงฯ อ้างอิงถึงแนวทางปฏิบัติสากลที่ดีอื่น ๆ เช่น National Institute of Standards and Technology's Cybersecurity Framework³ ในขณะพิจารณาเรื่องกฎระเบียบและอื่นๆ เพื่อการบังคับใช้กฎหมาย ภายหลังจากที่ร่าง พ.ร.บ. มีผลบังคับใช้แล้ว

สมาชิกของบีเอสเอจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในการที่รัฐบาลไทยจะเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ โดยบีเอสเอ ร่วมกับสภาธุรกิจสหรัฐอเมริกาและอาเซียน (US-ASEAN Business Council) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ฉบับก่อนหน้านี้ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมกันนี้

- ภาคผนวก เอ: ความเห็นร่วมจากภาคอุตสาหกรรมต่อร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (17 เมษายน 2561)
- ภาคผนวก บี: ความเห็นร่วมจากภาคอุตสาหกรรมต่อร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (21 พฤษภาคม 2561)
- ภาคผนวก ซี: ความเห็นของบีเอสเอต่อร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (6 พฤษภาคม 2558)

² กรอบนโยบายสากลว่าด้วยเรื่องความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ https://bsacybersecurity.bsa.org/wp-content/uploads/2018/04/BSA_cybersecurity-policy.pdf. สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม <https://bsacybersecurity.bsa.org/>

³ The Framework for Enhancing Critical Infrastructure Cybersecurity, Version 1.1 ที่ได้ให้แนวทางเพื่อส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญและเครือข่าย สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม <https://www.nist.gov/cyberframework>.

บีเอสเอขอแสดงความชื่นชมต่อกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมอีกครั้งหนึ่งมาในโอกาสนี้สำหรับความพยายามครั้งสำคัญที่ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าประเทศไทยมีความพร้อมที่จะรองรับภัยภัยและจัดการกับภัยคุกคามไซเบอร์ เนื่องจากภัยคุกคามไซเบอร์มีความซับซ้อนและมีอันตรายขึ้นทุกวัน ความเสี่ยงที่เกิดจากนโยบายระดับประเทศที่กำหนดขึ้นอย่างไม่เพียงพอหรือไม่มีประสิทธิภาพในการรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์จึงอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงได้

ความเห็นอย่างละเอียด

ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบันมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างฉบับก่อนในประเด็นที่สำคัญ และได้รวมหลักการพื้นฐานอันจะทำให้กฎหมายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์บังคับใช้ได้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ของชาวไทย โดยเฉพาะเพื่อปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure (CII)) ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าเรื่องนี้เป็นวัตถุประสงค์หลักของรัฐบาลไทยอย่างไรก็ดี ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบันยังคงมีบทบัญญัติในหลายเรื่องที่อาจสร้างภาระเกินควรและอาจสร้างความกำกวมในแง่กฎหมายต่ออุตสาหกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการตัดบทบัญญัติที่กำหนดให้การเข้าถึงข้อมูลต้องเป็นไปตามขั้นตอนที่ชอบด้วยกฎหมาย ในหนังสือฉบับนี้ บีเอสเอขอเรียนเสนอความเห็นและแสดงข้อกังวลในเรื่องต่อไปนี้

- ความชัดเจนในขอบเขตการบังคับใช้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบัน และความสัมพันธ์กับกฎหมายกฎระเบียบ และกฎเกณฑ์อื่น
- กรรมการในคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติและคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ
- อำนาจของ กปช.
- อำนาจหน้าที่ในการสอดส่องดูแล
- ความรับผิดชอบทางอาญา
- การรักษาความลับ
- การแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร
- ประเด็นอื่นๆ

รายละเอียดมีดังนี้

เอ. ความชัดเจนในขอบเขตการบังคับใช้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบัน และความสัมพันธ์กับกฎหมายกฎระเบียบ และกฎเกณฑ์อื่น

บีเอสเอสนับสนุนการจำกัดขอบเขตของการแจ้งเตือน รายงาน จัดการ และรับมือกับสถานการณ์ (มาตรา 38-58) ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ที่ใช้เฉพาะกับระบบข้อมูลของหน่วยงานรัฐและหน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure (CII)) (หรือ

หน่วยงานเอกชน) อย่างไรก็ตาม บีเอสเอเห็นว่าคำจำกัดความของ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure (CII)) ควรมีความชัดเจน ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับ “โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ” (Critical infrastructure) ควรสอดคล้องกันกับแนวทางสากล และควรมีคำจำกัดความดังนี้

- “ทรัพย์สิน บริการ และระบบ ไม่ว่าที่จับต้องได้หรือเสมือนจริง ที่หากถูกทำลาย ถูกทำให้เสียหาย หรือไม่สามารใช้การได้เป็นระยะเวลาแล้ว จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ สาธารณสุข ความปลอดภัยของประชาชน ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของชาติ หรือการปฏิบัติงานหลักของหน่วยงานในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ”

ด้วยเหตุนี้ กปช. จึงควรกำหนดว่าโครงสร้างพื้นฐานใดเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ โดยพิจารณาจากความสำคัญ และความสำคัญของผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทย ความจำเป็นต่อระบบอื่น และระดับความเสี่ยง มิใช่พิจารณาจากภารกิจหรือบริการของแต่ละหน่วยงาน ตามที่กำหนดไว้ใน **มาตรา 43** การกำหนดให้หน่วยงานที่มีภารกิจหรือบริการในเจ็ดด้านเป็นหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนั้นมีขอบเขตที่กว้างเกินไปโดยมิได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงว่า ภายในแต่ละหน่วยงานมีโครงสร้างพื้นฐานเพียงบางประการเท่านั้นที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

2. ต้องมีความชัดเจนเกี่ยวกับองค์กร ที่เป็น “หน่วยงานเอกชน” ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure (CII)) เพราะในบางสถานการณ์ อาจมีองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure (CII)) อันเดียวกันมากกว่าหนึ่งแห่ง เช่น กรณีของการมอบหมายให้ องค์กรภายนอกปฏิบัติงานบางส่วน (Outsource) บีเอสเอจึงขอแนะนำให้มีการกำหนดความชัดเจนเกี่ยวกับหน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure (CII)) และขอเสนอแนวคิดดังนี้

- หน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure (CII)) หมายถึงองค์กรที่มีอำนาจควบคุมเหนือโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ หรือมีหน้าที่รับผิดชอบต่อโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และเป็นเจ้าของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศในทางกฎหมาย
- ในสถานการณ์ที่มีองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศมากกว่าหนึ่งองค์กร คณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (“กปช.”) ควรปรึกษากับหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลของแต่ละหน่วยงาน เพื่อกำหนดความชัดเจนเกี่ยวกับองค์กรเหล่านั้น

3. ความชัดเจนเรื่องความรับผิดชอบของ “หน่วยงานเอกชน” ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้าง

พื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ (Critical Information Infrastructure (CII)) ที่ต้องทำให้แน่ใจว่า
คู่ค้าของตนทำตามข้อกำหนดที่จำเป็นด้านความปลอดภัย

หน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศควรยังคงมีหน้าที่รับผิดชอบโดยรวมในเรื่องความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบันไม่ควรกำหนดความรับผิดชอบให้กับคู่ค้าที่เป็นองค์กรภายนอกของหน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และควรกำหนดให้ชัดเจนว่าหน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศสามารถสร้างข้อกำหนดที่จำเป็นเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในสัญญาที่ทำกับคู่ค้าที่เป็นองค์กรภายนอกของตนได้

4. ความชัดเจนเรื่องการบังคับใช้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบัน กับกฎหมายอื่นที่มีอยู่แล้วในแต่ละหน่วยงาน เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ และกฎเกณฑ์ ของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นต้น โดยเฉพาะไม่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการรายงานที่จะเข้าช้อนระหว่างคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (“กปช.”) กับหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลของแต่ละหน่วยงานหรือไม่ บีเอสเอขอแนะนำให้กระทรวงฯ เพิ่มบทบัญญัติในร่าง พ.ร.บ. เพื่อสร้างความชัดเจนในเรื่องนี้

บี. กรรมการในคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติและคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

ในหนังสือเสนอความเห็นของบีเอสเอต่อร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ปี 2558 และปี 2561 บีเอสเอได้เน้นในประเด็นที่ว่า คณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (“กปช.”) ควรประกอบด้วยกรรมการที่มาจากหลายที่มามากขึ้น โดยรวมถึงกรรมการที่จะปกป้องผลประโยชน์ในเรื่องความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของบุคคลด้วย เช่น กรรมการที่แต่งตั้งมาจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน นอกจากนี้ บีเอสเอขอเรียนเสนอว่าการดำเนินการในเรื่องการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ควรมีหน่วยงานของรัฐบาลพลเรือนเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเป็นหลัก เนื่องจากภัยคุกคามทางไซเบอร์อาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติได้ในวงกว้าง กปช. จึงควรมีกรรมการที่จะดูแลรักษาผลประโยชน์ดังกล่าวอยู่ด้วย นอกจากนี้ บีเอสเอขอเรียนเสนอให้ กปช. มีกรรมการที่มาจากภาคอุตสาหกรรมด้วย เพื่อให้มีมุมมองที่รอบด้านขึ้น อีกทั้งเป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน อันจะนำไปสู่วิถีปฏิบัติที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบัน กปช. ก็ยังคงไม่มีกรรมการที่จะดูแลรักษาผลประโยชน์ในเรื่องความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของประชาชน ด้วยเหตุนี้ กรรมการยังมีแต่กรรมการที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมายและกรรมการที่เป็นผู้รักษาความมั่นคงของประเทศ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นรองประธานกรรมการ

อนึ่ง มาตรา 19 ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบัน ได้บัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (คณะกรรมการกำกับสำนักงาน) ซึ่งมีกรรมการที่มาจากฝ่ายพลเรือนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นประธานกรรมการ บีเอสเอเห็นว่าคณะกรรมการกำกับสำนักงานควรมีกรรมการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานเช่นกัน โดยมาจากทั้งภาคประชาชนและภาคเอกชน

ซี. การมีอำนาจอย่างกว้างขวางของ กปช.

บีเอสเอยังคงเห็นด้วยที่มาตรา 9 แห่งร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ กปช. มีอำนาจหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างหน่วยงานเพื่อรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์และสถานการณ์ด้านภัยคุกคามไซเบอร์ การกำหนดให้มีหน่วยงานระดับประเทศเพียงหน่วยงานเดียวทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักที่มีความรับผิดชอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์จะทำให้เกิดความชัดเจน มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันในการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลในการรับมือกับภัยคุกคามและปัญหาด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ นอกจากนี้ บีเอสเอยังการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีของการใช้อำนาจของ กปช. ที่จำกัดให้เฉพาะในสถานการณ์ “การโจมตีทางไซเบอร์ที่ร้ายแรง” (มาตรา 56-58) อย่างไรก็ตาม บีเอสเอยังคงมีความกังวลเรื่องขอบเขตอำนาจของ กปช. อยู่

1. อำนาจของ กปช. ควรใช้เฉพาะกับหน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ โดยจำกัดเฉพาะบริษัทที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยและเป็นผู้ประกอบการหรือเป็นผู้ควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในประเทศไทยเท่านั้น องค์กรระหว่างประเทศที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในประเทศไทย อาจมีโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยทั้งหมดที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย จึงจำเป็นที่ร่าง พ.ร.บ. ต้องสร้างความชัดเจนว่า “คอมพิวเตอร์” และ “ระบบคอมพิวเตอร์” โดยทั้งหมดที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย ไม่ได้เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกันระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศที่อาจจะเกิดขึ้น
2. การให้อำนาจที่กว้างขวางตามมาตรา 56 ถึงมาตรา 58 ในกรณี “ภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรง” ควรต้องให้คำจำกัดความในลักษณะที่สอดคล้องกับวิธีปฏิบัติที่ดีของสากลในประเด็นนี้ บีเอสเอขอเรียนย้ำว่าควรให้คำจำกัดความดังนี้
 - “ภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรง” หมายความว่า “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ทำให้ (i) มีการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือมีการถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าถึงข้อมูล หรือมีการทำลาย ลบ ปรับเปลี่ยน หรือระงับข้อมูลที่จำเป็นต่อการทำงานของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ หรือ (ii) การควบคุมการปฏิบัติการหรือการควบคุมทางเทคนิคที่จำเป็นต่อความปลอดภัยหรือการทำงานของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญถูกโจมตี”

นอกจากนี้ บีเอสเอขอเรียนเสนอคำจำกัดความของ “ภัยคุกคามทางไซเบอร์” ดังนี้

- “ภัยคุกคามทางไซเบอร์” หมายความว่า “เหตุการณ์ที่โดยตั้งใจเพื่อก่อให้เกิดผลกระทบที่ร้ายแรงต่อความมั่นคงปลอดภัย การมีอยู่ การรักษาความลับ หรือความสมบูรณ์ของระบบสารสนเทศ หรือข้อมูลที่ถูกเก็บไว้ หรือที่ถูกประมวลผลโดยระบบสารสนเทศ หรือที่ถูกส่งต่อไปยังระบบสารสนเทศ”

นอกจากนี้ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ควรระบุเหตุการณ์ใดที่เรียกว่าร้ายแรง เพื่อความชัดเจนในเรื่องการใช้อำนาจสืบสวน

3. การกำหนดขอบเขตอำนาจของ กปช. ก่อให้เกิดหน้าที่ในส่วน of หน่วยงานเอกชน (มาตรา 38, 40, 44-45 และ 53-58) การให้อำนาจแก่ กปช. อย่างกว้างขวาง อาจส่งผลกระทบต่อ การปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของภาคพลเรือน และอาจบั่นทอนความร่วมมือจากภาคเอกชน เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะมีต่อโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ดังนั้น ควรกำหนดและจำกัดอำนาจที่ให้แก่ กปช. ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมถึงให้มีการตรวจสอบโดยหน่วยงานอิสระและการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายโดยศาล อีกทั้งหน่วยงานเอกชนควรมีโอกาสอย่างเต็มที่ในการโต้แย้งคำสั่งและมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อศาลหากไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัย นอกจากนี้ บทบัญญัติที่จำกัดอำนาจบางประการโดยกำหนดให้ต้องได้รับคำสั่งศาลก่อนดำเนินการ (เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน) นั้นถูกตัดออกไปจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ บีเอสเอจึงขอเรียนว่าควรจำกัดอำนาจโดยกำหนดให้ต้องได้รับคำสั่งศาลก่อนดำเนินการเช่นเดิม นอกจากนี้ การใช้อำนาจของ กปช. ควรต้องมีการตรวจสอบโดยหน่วยงานอิสระและการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายโดยศาลในหลายกรณีมากขึ้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ “หน่วยงานเอกชน”

โดยเฉพาะบทบัญญัติในมาตรา 46 มีลักษณะที่กว้างมาก และดูเหมือนจะสวนทางกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของกระทรวงฯ และแนวทางปฏิบัติสากล ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการแก้ไขเมื่อเร็วๆ นี้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของกฎหมาย General Data Protection Regulation (GDPR) ของสหภาพยุโรป แต่ระดับของการคุ้มครองเจ้าของข้อมูลภายใต้ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ กลับไม่สอดคล้องกันกับหลักการของ GDPR ยิ่งไปกว่านั้น ในย่อหน้าที่ 2 ของมาตรา 46 กลับสร้างความเป็นโมฆะให้แก่กฎหมายทั้งหมดที่อาจใช้ได้กับหน่วยงานเอกชน รวมถึงความเป็นโมฆะของสัญญาที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สมควรในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลและคุ้มครองเจ้าของข้อมูลและสิทธิในเชิงพาณิชย์ นับเป็นเรื่องที่สวนทางกับแนวทางปฏิบัติสากลที่ดีในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และเกือบจะเป็นไปไม่ได้ในการบังคับใช้ โดยเฉพาะหากหน่วยงานเอกชนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศอื่น

บีเอสเอขอแนะนำให้แก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยกำหนดลักษณะของข้อมูลที่บัญญัติไว้ในมาตรา 46 (1)-(3) ให้แคบลง และเพิ่มขึ้นต่อนตามกระบวนการยุติธรรมที่หน่วยงานเอกชนสามารถใช้สิทธิโต้แย้งที่มีอยู่ได้ นอกจากนี้ ขอแนะนำให้ลบทั้งย่อหน้าที่ 2 ของมาตรา 46 ที่ระบุว่า “หน่วยงานที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง ไม่อาจยกเอาหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือตามสัญญามาเป็น

ข้ออ้างเพื่อไม่เปิดเผยข้อมูล” ในกรณีนี้ การดำเนินการที่เป็นการปฏิบัติตามมาตรานี้ที่ทำโดยเจตนาสุจริต ไม่ควรถูกพิจารณาว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายหรือสัญญา

ตัวอย่างเช่น กปช. ควรมีอำนาจที่ยึดเครื่องคอมพิวเตอร์โดยไม่ต้องมีคำสั่งศาลได้เฉพาะในกรณีมีภัยหรือเกิดเหตุการณ์คุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรง ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และไม่มีความเสี่ยงที่สมควรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสืบสวนได้ และควรทำการยึดเครื่องคอมพิวเตอร์ภายหลังจากที่มีการปรึกษาหารือกับองค์กรเอกชนและได้พิจารณาถึงความสำคัญของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีต่อธุรกิจและความจำเป็นในการปฏิบัติงานขององค์กรเอกชนนั้นแล้ว กล่าวคือการยึดเครื่องคอมพิวเตอร์ควรต้องมีความจำเป็นมากกว่าผลเสียหายร้ายแรงที่จะมีต่อองค์กรเอกชนนั้น

- 4. การกำหนดหน้าที่แก่หน่วยงานเอกชนตลอดร่างพระราชบัญญัติฯ ควรจำกัดเฉพาะหน้าที่ตามสมควรและทำได้จริงในทางปฏิบัติ** บีเอสเอยังคงมีความกังวลเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ กำหนดหน้าที่แก่หน่วยงานเอกชน (เช่น มาตรา 56 และมาตรา 58) อันทำให้หน่วยงานเอกชนต้องดำเนินการบางประการเมื่อเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอาจไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของตน หรืออาจเป็นหน้าที่เกินสมควร ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง หรือไม่ได้สัดส่วน

การปฏิบัติตามกฎหมายใดๆ ที่หน่วยงานเอกชนต้องดำเนินการ (รวมถึง การดำเนินการ การจัดใช้เข้าถึงข้อมูล การให้ข้อมูล และ/หรือ การให้เอกสาร รายงาน เป็นต้น) ต้องเป็นให้เป็นไปตามคำสั่งศาลหรือหมายศาลที่มีสภาพบังคับและเป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบันควรต้องระบุรายละเอียดและขอบเขตของการร้องขอให้เฉพาะเจาะจงและชัดเจน และเป็นการร้องขอเฉพาะกับข้อมูลหรือเอกสารที่หน่วยงานเอกชนมีอำนาจควบคุมในลักษณะที่สมเหตุสมผลในเชิงพาณิชย์และเหมาะสมในสถานการณ์นั้นๆ คำแนะนำเหล่านี้เกิดจากสภาพความเป็นจริงในเชิงพาณิชย์ที่หน่วยงานเอกชนไม่ได้อยู่ในสถานะเดียวกับหน่วยงานภาครัฐ และร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ไม่ควรสร้างข้อบังคับไม่สมควรให้แก่หน่วยงานเอกชน

ยกตัวอย่างเช่น การกระทำหลายอย่างที่กำหนดไว้ในมาตรา 57 และ 58 มีลักษณะที่ไม่สมเหตุสมผลหรือเป็นไปได้ในทางปฏิบัติสำหรับหน่วยงานเอกชน เพราะอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพื้นฐานที่สำคัญของรูปแบบการดำเนินธุรกิจ เพียงเพื่อให้สามารถตอบสนองตามที่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบันต้องการ และหากต้องทำเช่นนั้น อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้บริการแก่ลูกค้า ในขณะที่เดียวกัน มาตรา 58 (4) ที่ให้อำนาจเลขาธิการทำการทำการ “ยึดคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ใดๆ ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์” ควรจำกัดหน้าที่ของหน่วยงานเอกชนเพียงเท่าที่จะกระทำได้ที่ภายใต้อำนาจควบคุมของตน และความสมเหตุสมผลในเชิงพาณิชย์ในสถานการณ์นั้น

นอกจากนี้ การคาดหวังให้หน่วยงานเอกชนรายงานภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่คาดการณ์ได้ เป็นเรื่องที่ไม่

สมเหตุสมผลหรือเป็นไปได้ จึงควรลดมาตรา 51 ออกไปจากร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบัน เนื่องจาก ภัยคุกคามไซเบอร์ที่คาดการณ์ได้ว่าจะเกิด และต้นตอของภัยคุกคามดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในปัจจุบัน มีบริการบางอย่างที่ต้องเผชิญกับภัยคุกคามไซเบอร์มากมายอยู่ทุกวัน ส่วนใหญ่ของภัยคุกคามได้รับการป้องกันไปแล้ว ในขณะที่องค์กรสามารถมีมาตรการที่ถูกออกแบบมาเพื่อป้องกันภัยคุกคามไซเบอร์ได้ตามแนวทางปฏิบัติที่เกิดขึ้น การระบุว่า จะเกิดภัยคุกคามไซเบอร์อะไรบ้างทั้งหมด หรือการแจ้งภัยคุกคามไซเบอร์ทั้งหมด ที่มี “โอกาสจะเกิดขึ้น” ให้หน่วยงานที่มีอำนาจทราบ จึงเป็นไปได้ การแจ้งภัยคุกคามไซเบอร์ โดยปราศจากความเสี่ยงที่แท้จริง อาจทำให้เกิดจำนวนของการแจ้งที่มากเกินไปจนเกิดความจำเป็น นำไปสู่ภาระที่เกินกว่าเหตุสำหรับหน่วยงานเอกชน และอาจทำให้หน่วยงานเอกชนเกิดข้อผิดพลาดในการแจ้งภัยคุกคามไซเบอร์ที่เป็นความเสี่ยงที่แท้จริง เมื่อถึงเวลาจริงๆ

ดังนั้น จึงจำเป็นที่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ต้องเพิ่มบทบัญญัติที่รองรับความคล่องตัวของการทำงานของหน่วยงานเอกชนที่ต้องสมดุลย์ให้ได้สัดส่วนกับการใช้อำนาจ บีเอสเอขอแนะนำ กปช. ควรกำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการสืบสวน สำหรับสถานการณ์ของภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรง โดยปรึกษากับหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลและหน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

5. มาตรา 56 ถึงมาตรา 58 อันเป็นเรื่องภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรง ควรจำกัดเฉพาะหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยคุกคามนั้น เพื่อที่จะได้หลีกเลี่ยงไม่ให้ตีความได้ว่าหน่วยงานเอกชนที่ไม่ได้รับผลกระทบจะต้องมีหน้าที่ตามมาตรานี้

ดี. อำนาจในการสอดส่องดูแล

บีเอสเอมีความกังวลเป็นอย่างยิ่งในเรื่องที่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบัน ไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้ต้องได้รับคำสั่งศาลก่อนเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานเอกชน จึงขอแนะนำดังต่อไปนี้

1. บีเอสเอแนะนำว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับปัจจุบัน ต้องมีคำสั่งศาลก่อนเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานเอกชน การใช้อำนาจให้ได้มาซึ่งข้อมูล (รวมถึงการยึดสินทรัพย์) ควรดำเนินอยู่ภายใต้เครื่องมือทางกฎหมาย มิเช่นนั้น จะไม่มีการบันทึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ขอบเขต วัตถุประสงค์ บริบท หรือระยะเวลา มุมมองของบีเอสเอคือควรต้องมีเอกสาร เช่น หมายศาล หรือ “เอกสารชั่วคราวในกรณีฉุกเฉิน” ที่กำหนดกระบวนการของการให้ได้มาซึ่งข้อมูล

การที่กฎหมายไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ชอบด้วยกฎหมายทำให้เกิดการละเมิดความเป็นส่วนตัวของลูกค้าของหน่วยงานเอกชนนั้น และจะลดความเชื่อมั่นของผู้บริโภค เนื่องจากผู้ประกอบการไม่อาจรับรองได้ว่า จะไม่มีผู้ใดเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลหรือความลับทางการค้าของผู้บริโภคโดยไม่ได้รับอนุญาต นอกจากนี้ การที่กฎหมายไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้ดำเนินการ

ตามขั้นตอนที่ขอด้วยกฎหมายอาจทำให้เกิดการขัดกันแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ และสร้างปัญหาให้แก่องค์กรระหว่างประเทศในเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมาย

2. การยกเว้นไม่ต้องขอคำสั่งศาลจำเป็นต้องกำหนดเป็นหลายลักษณะอักษรที่ชัดเจน บีเอสเอขอแนะนำว่าต้องกำหนด “กรณีเร่งด่วน” ที่ได้รับการยกเว้นให้ชัดเจนว่าเป็นกรณีที่น่าจะเป็นสาเหตุของภัยต่อความมั่นคงของประเทศ
3. องค์กรอิสระควรเข้ามากำกับดูแลการใช้อำนาจของ กปช. เช่น คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลควรมีอำนาจในการตรวจสอบการใช้อำนาจของ กปช. ในการเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานเอกชน เพื่อให้มั่นใจว่ามีการถ่วงดุลระหว่างการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลกับความจำเป็นในการสอดส่องดูแล
4. นอกจากนี้ บีเอสเอขอแนะนำให้เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับขั้นตอนสำหรับการเข้าถึงและให้ได้มาซึ่งข้อมูล ขั้นตอนเหล่านั้นได้แก่
 - คำสั่ง คำบัญชาการ หรือคำขอทั้งหมด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล หรือความช่วยเหลือ ควร มีข้อจำกัด กล่าวคือ ใช้เฉพาะกับสถานการณ์ที่เป็นความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดความเสียหายในระดับร้ายแรง บีเอสเอแนะนำว่าควรต้องพิจารณาผลกระทบต่อชุมชน ภาคธุรกิจ และควรต้องมีข้อพิจารณาในทางปฏิบัติอื่นๆ เพื่อถ่วงดุลความเสียหายดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้น หากไม่มีข้อจำกัดและการดูแล จะทำให้องค์กรที่ตกเป็นเหยื่อของการจู่โจม หรือถูกละเมิดข้อมูล เข้าใจว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องให้ข้อมูลตามคำสั่ง มากกว่าเข้าใจว่าหน่วยงานรัฐกำลังส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ
 - การขอข้อมูลจากหน่วยงานเอกชนควรมีกรณียกเว้นและควรต้องแจ้งให้บุคคลภายนอกที่ได้รับผลกระทบทราบ บีเอสเอขอเรียนเสนอว่า บุคคลภายนอกที่เป็นเจ้าของข้อมูลที่ถูกเปิดเผยควรมีสสิทธิต่รับแจ้งก่อนที่จะมีการเปิดเผยข้อมูลนั้นเพื่อให้บุคคลภายนอกดังกล่าวได้มีโอกาสคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล
 - ควรกำหนดให้คำสั่งศาลมีผลเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง บีเอสเอขอเรียนเสนอว่า คำสั่งศาลไม่ควรมีผลบังคับโดยไม่จำกัดระยะเวลา เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนมากขึ้นต่อหน่วยงานเอกชน
5. กฎหมายลำดับรอง กฎเกณฑ์อื่น หรือข้อบังคับ ควรต้องทำผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นก่อนเสมอ และควรประกาศใช้พร้อมกันกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้

อี. ความรับผิดชอบทางอาญา

บีเอสเอเห็นว่า มาตรา 62 และมาตรา 63 แห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำที่ฝ่าฝืนร่างพระราชบัญญัติฯ ในเรื่องนี้ บีเอสเอเห็นว่า การดำเนินคดีอาญาควรจำกัดเฉพาะในกรณี ที่ผู้กระทำผิดก่อความเสียหาย หรือก่อให้เกิดปัญหาต่อโลกไซเบอร์ด้วยเจตนาทุจริตเท่านั้น

บีเอสเอเห็นว่า การกำหนดโทษทางอาญาต่อหน่วยงานเอกชนที่ไม่ปฏิบัติตามคำขอของ กปช. ตาม มาตรา 57 และมาตรา 58 นั้นเป็นบทลงโทษที่รุนแรงเกินควร และไม่ควรมีโทษทางอาญาสำหรับการกระทำ ความผิดโดยไม่ตั้งใจ หรือเนื่องจากเหตุผลทางเทคนิค อันอาจทำให้บริษัทต่างชาติระงับแผนที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยหากมีความเสี่ยงว่าบุคลากรของตนจะต้องมีความรับผิดชอบทางอาญา สำหรับการกระทำ ความผิดโดยไม่ตั้งใจหรือการกระทำ ความผิดเพียงเล็กน้อย

เอฟ. การรักษาความลับ

บีเอสเอเห็นว่าบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการรักษาความลับถูกลบทิ้งไปจากร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ จึงขอเรียนเสนอ เช่นเดิมว่า ร่างพระราชบัญญัติฯ ควรมีบทบัญญัติเพิ่มเติมที่ชัดเจนในเรื่องการรักษาความลับของข้อมูล ที่อ่อนไหวและข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งรวมถึงการกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจนของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปกป้อง และรักษาความลับของข้อมูลดังกล่าว รวมถึงการกำหนดหน้าที่และขั้นตอนในการขอความยินยอม และวิธีใช้ เปิดเผย เก็บ และกำจัดข้อมูลดังกล่าวเมื่อไม่จำเป็นแล้วตามวัตถุประสงค์ทางกฎหมายของผู้ออก คำสั่ง

นอกจากนี้ ควรกำหนดประเภทของข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเปิดเผย เช่นข้อมูลที่ได้รับสิทธิ พิเศษ หรือข้อมูลที่จะก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิอื่น เช่นข้อมูลส่วนบุคคล หรือละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทาง ปัญญาหรือความลับทางการค้า

ควรกำหนดให้เจ้าพนักงานของ กปช. มีความรับผิดชอบทางอาญาด้วยหากมีการนำข้อมูลดังกล่าวไป ใช้ในทางที่มีขอบด้วยเช่นกัน

จี. การแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร

บีเอสเอเห็นว่า การแบ่งปันข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ช่องโหว่ และเหตุทางไซเบอร์ ต่อ ผู้ที่ได้รับผลกระทบ ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ เพื่อป้องกันการโจมตี เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการส่งเสริมการ รักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

บีเอสเอขอเรียนย้ำว่า ร่างพระราชบัญญัติฯ ควรสนับสนุนให้มีการจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพในเรื่อง การแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและเอกชน ระหว่างหน่วยงานเอกชนด้วยกัน และระหว่าง หน่วยงานของรัฐด้วยกัน นอกจากนี้ นโยบายเรื่องการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารควรมีข้อจำกัดเกี่ยวกับความ รับผิดชอบของหน่วยงานที่เป็นผู้แบ่งปันข้อมูลข่าวสาร โดยที่ยังคงสามารถปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้ที่ ได้รับผลกระทบจากการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร อำนวยความสะดวกในการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารหลายทาง ส่งเสริมให้ดำเนินการอย่างทันท่วงที และทำให้แน่ใจว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปนั้นจะใช้เพื่อส่งเสริมการ รักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เท่านั้น

เอช. ระยะเวลาของการบังคับใช้กฎหมาย

รัฐบาลควรกำหนดระยะเวลาอันสมควรระหว่างการประกาศใช้และการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์มากกว่ากับบุคคล องค์กรธุรกิจ และรัฐบาลเอง นอกจากนี้ รัฐบาลยังออกแนวทางในการปฏิบัติ ตามกฎหมายใหม่นี้ ในช่วงระยะเวลาระหว่างการประกาศใช้และการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงองค์กรธุรกิจ สามารถเตรียมตัวเพื่อประเมินความพร้อมในการปฏิบัติตามกฎหมายใหม่ที่กำลังจะมีการบังคับใช้ โดยทั่วไป ในประเทศอื่น ระยะเวลาการประกาศใช้และการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยเรื่องการป้องกันภัยไซเบอร์จะอยู่ที่ 2 ปี บีเอสเอขอแนะนำให้กระทรวงฯ ให้ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ก่อนที่จะมีการ บังคับใช้กฎหมาย

ไอ. แง่มุมอื่น ๆ ของนโยบายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของประเทศ

นอกจากนี้ บีเอสเอขอเรียนย้ำว่า นโยบายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศไทยควร ครอบคลุมประเด็นที่สำคัญอื่นๆ ด้วย เช่น การปฏิบัติตามแนวทางในการจัดซื้อเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์ ของภาครัฐ การให้การสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มที่ในด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการ รักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โครงการให้ความรู้เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้ การฝึกอบรม และการ จัดทำนโยบายต่างประเทศให้ครอบคลุมถึงเรื่องการประสานความร่วมมือในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์ บีเอสเอขอสนับสนุนให้รัฐบาลไทยพิจารณาเพิ่มเติมประเด็นที่สำคัญเหล่านี้ไว้ในระเบียบข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยร่างพระราชบัญญัตินี้

บทสรุปและการดำเนินการขั้นต่อไป

บีเอสเอขอแสดงความชื่นชมรัฐบาลไทยอีกครั้งสำหรับความพยายามในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานจาก ภัยคุกคามทางไซเบอร์และการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ อย่างไรก็ตาม บีเอสเอใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาประเด็นที่ได้เรียนเสนอไว้ข้างต้น เพื่อที่กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะสามารถจัดทำนโยบายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มี ประสิทธิภาพ ซึ่งคำนึงถึงเรื่องความเสี่ยงเป็นหลักและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติในระดับสากล อันจะช่วย เสริมสร้างความเชื่อมั่นระหว่างภาครัฐและเอกชน และยกระดับความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลและ โครงสร้างพื้นฐาน

นอกจากนี้ รัฐบาลควรเน้นย้ำเรื่องการป้องกันและการลดความเสี่ยงภัยไซเบอร์ โดยส่งเสริมให้องค์กร ปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติที่ดีที่มีอยู่แล้ว หรือมีแนวทางป้องกันภัยไซเบอร์ที่ดี เช่น การใช้ซอฟต์แวร์ที่มีสัญญา อนุญาตให้ใช้สิทธิและได้รับบริการความช่วยเหลือจากบริษัทซอฟต์แวร์ รวมถึงการใช้ฮาร์ดแวร์ด้วย ที่ต้อง ได้รับบริการอัปเดตด้านความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนไปถึงการป้องกันเครือข่ายที่มี ประสิทธิภาพ ขั้นตอนการรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การจัดการลดความเสี่ยง

บีเอสเอยินดีจะหารือกับท่านในเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ทุกเมื่อ หากท่านมีข้อสงสัยหรือความเห็นประการใด กรุณาติดต่อนางสาววารุณี รัชตพัฒนากุล ผู้จัดการประจำประเทศไทยแห่งบีเอสเอ ได้ที่

varuneer@bsa.org หรือที่หมายเลข +668-1840-0591 บีเอสเอขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาพิจารณา
ในเรื่องนี้

ขอแสดงความนับถือ

เจเร็ด แร็กแลนด์

ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายนโยบาย ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์

สำเนาถึง

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

นางสุรางคณา วายุภาพ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)

ภาคผนวก เอ

ความเห็นร่วมจากภาคอุตสาหกรรมต่อร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคง
ปลอดภัยไซเบอร์
(17 เมษายน 2561)

(กระดาษหัวจดหมายของบีเอสเอ)

(สมาชิกรัฐสภาสหรัฐอเมริกา-อาเซียน)

วันที่ 17 เมษายน 2561

นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย
ปลัดกระทรวง
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
120 หมู่ที่ 3 ชั้น 6-9
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
ถนนแจ้งวัฒนะ
ทุ่งสองห้อง หลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

เรื่อง ความเห็นของภาคอุตสาหกรรมในเรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

เรียนท่านปลัดกระทรวง

1. ความนำและคำชี้แจงเรื่องส่วนได้เสียในร่างพระราชบัญญัติ

บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์ (“บีเอสเอ”)¹ และสมาชิกรัฐสภาสหรัฐอเมริกา-อาเซียน (สมาชิกรัฐฯ)² เป็นผู้กระทำการแทนบริษัทอเมริกันชั้นนำด้านเทคโนโลยีที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย โดยมีสมาชิกเป็นบริษัทแนวหน้าด้านนวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล ผู้พัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ที่มีความสำคัญและจำเป็น เครื่องมือรักษาความปลอดภัย อุปกรณ์สื่อสาร เซิร์ฟเวอร์ และคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็น

¹ บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์ (www.bsa.org) เป็นหน่วยงานชั้นนำที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในทั่วโลกต่อรัฐบาลและในตลาดระดับสากล สมาชิกของบีเอสเอรวมถึง Adobe, Amazon Web Services, ANSYS, Apple, Autodesk, AVEVA, Bentley Systems, Box, CA Technologies, Cisco, CNC/Mastercam, DataStax, DocuSign, IBM, Informatca, Intel, Microsoft, Okta, Oracle, salesforce.com, SAS Institute, Siemens PLM Software, Splunk, Symantec, The MathWorks, Trend Micro, Trimble Solutions Corporation และ Workday

² ตลอดกว่า 30 ปีที่ผ่านมา สมาชิกรัฐสภาสหรัฐอเมริกา-อาเซียนเป็นองค์กรชั้นนำที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของบริษัทสหรัฐที่ดำเนินกิจการอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียนซึ่งเป็นประชาคมที่เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง สมาชิกของสมาชิกรัฐฯ กว่า 150 ราย มีรายได้โดยรวมถึงกว่า 6 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีพนักงานกว่า 13 ล้านคนในทั่วโลก สมาชิกของสมาชิกรัฐฯ ล้วนเป็นบริษัทสหรัฐขนาดใหญ่ที่สุดที่ดำเนินกิจการอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งมีตั้งแต่บริษัทที่เพิ่งเข้ามายังภูมิภาคนี้ไปจนถึงบริษัทที่ดำเนินกิจการอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเวลากว่า 100 ปีมาแล้ว สมาชิกรัฐฯ มีสำนักงานอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี., เมื่อนิวยอร์ก รัฐนิวยอร์ก, กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย, กรุงฮานอย เวียดนาม, กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย, กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย, กรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์

สิ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจข้อมูลข่าวสารในทั่วโลกและทำให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันที่ดีขึ้น สมาชิกของเราได้รับความไว้วางใจจากลูกค้าในการจัดให้เทคโนโลยีรักษาความปลอดภัยที่สำคัญเพื่อปกป้องจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ภัยคุกคามเหล่านี้อาจเกิดขึ้นจากผู้ประสงค์ร้ายที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป ซึ่งรวมถึงผู้ที่ต้องการขโมยอัตลักษณ์ของเรา ทำร้ายบุคคลที่เรารัก เอาไปซึ่งความลับที่มีค่าในทางการค้า หรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ

ด้วยเหตุที่เรียนมานี้ สมาชิกของเราจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในการที่รัฐบาลไทยมีแผนจะเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (“ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561”)

บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาลในทั่วโลกในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนานโยบายและกฎหมายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศต่างๆ อันทำให้เราได้ประจักษ์ถึงศักยภาพของนโยบายและกฎหมายดังกล่าวที่จะระงับยับยั้งและจัดการกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปกป้องความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของประชาชนได้ในขณะเดียวกัน บีเอสเอได้นำประสบการณ์ดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนากรอบนโยบายสากลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (“กรอบนโยบายสากล”) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับจัดทำนโยบายระดับประเทศด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ครอบคลุมเนื้อหาอย่างครบถ้วน ซึ่งสภาธุรกิจฯ ก็ได้ให้การสนับสนุนกรอบนโยบายสากลดังกล่าวอย่างเต็มที่ รายละเอียดของกรอบนโยบายสากลดังกล่าวปรากฏตามสำเนาที่แนบมาพร้อมนี้

กล่าวโดยสรุป กรอบนโยบายสากลดังกล่าวนำเสนอหลักการ 6 ข้อ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายระดับประเทศในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ นโยบายในเรื่องดังกล่าวควรมีลักษณะดังนี้

1. สอดคล้องกับมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
2. คำนี้ถึงเรื่องความเสี่ยงเป็นหลัก มุ่งเน้นที่ผล และเป็นกลางทางเทคโนโลยี
3. อาศัยกลไกที่ขับเคลื่อนด้วยการตลาดหากสามารถกระทำได้
4. มีความยืดหยุ่นและสนับสนุนให้มีการพัฒนาวัตกรรม
5. ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน และ
6. มุ่งปกป้องความเป็นส่วนตัว

2. ความเห็นของภาคอุตสาหกรรม

บีเอสเอได้เรียนเสนอความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ฉบับปี พ.ศ. 2558 ที่ออกโดยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งประเทศไทย (“ร่าง พ.ร.บ. ปี 2558”) รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือแสดงความเห็นของบีเอสเอในภาคผนวกของหนังสือฉบับนี้

บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอแสดงความชื่นชมต่อกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมอีกครั้งหนึ่งมาในโอกาสนี้สำหรับความพยายามครั้งสำคัญที่ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าประเทศไทยมีความพร้อมที่จะระงับยับยั้งและจัดการกับภัยคุกคามไซเบอร์ เนื่องจากภัยคุกคามไซเบอร์มีความซับซ้อนและมีอันตรายขึ้นทุกวัน ความเสี่ยงที่เกิดจากนโยบายระดับประเทศที่กำหนดขึ้นอย่างไม่เพียงพอหรือไม่มีประสิทธิภาพในการรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์จึงอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงได้

ภัยคุกคามไซเบอร์โดยลักษณะแล้วเป็นเรื่องระดับโลก ดังนั้น การรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์จึงจำเป็นต้องดำเนินการในระดับโลกเช่นกัน บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอแสดงความชื่นชมต่อกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและรัฐบาลไทยที่เปิดรับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ในการจัดทำกฎหมายนี้ และขอสนับสนุนให้ยังคงมีการเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารและหารือกับภาคเอกชนต่อไป ซึ่งรวมถึงบริษัทระดับโลก ด้วยเหตุนี้ ทางบีเอสเอและสภาธุรกิจ จึงขอเรียนเสนอให้กฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ระบุให้ชัดเจนว่า บทบัญญัติที่กล่าวถึงการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนนั้น (เช่น ตามมาตรา 5(4) และ มาตรา 7(5) เป็นต้น) เป็นการอนุญาตและส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือกับเอกชนที่เป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจในหลายประเทศด้วย

บีเอสเอและสภาธุรกิจ ทราบดีและซาบซึ้งในความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาของร่าง พ.ร.บ. ปี 2558 ตามที่ได้มีการเสนอความเห็นไว้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาส่วนใหญ่ของร่าง พ.ร.บ. ปี 2558 ก็ยังคงปรากฏอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 นี้ บีเอสเอจึงขอเรียนเสนอความเห็นต่อไปนี้ด้วยเจตนาที่จะมีส่วนช่วยให้ร่างกฎหมายดังกล่าวบรรลุตามเจตนารมณ์อันดีที่จะกำหนดให้มี “การดำเนินการที่ทันท่วงทีและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน” ต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยไม่ก่อให้เกิดผลอันไม่พึงประสงค์

เอ. กรรมการในคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

ในหนังสือเสนอความเห็นของบีเอสเอต่อร่าง พ.ร.บ. ปี 2558 บีเอสเอได้เน้นในประเด็นที่ว่า คณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (“กปช.”) ควรประกอบด้วยกรรมการที่แต่งตั้งมาจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย เพื่อให้มีมุมมองที่รอบด้านขึ้นจากมุมมองของกรรมการของ กปช. ที่มาจากหน่วยงานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยและความมั่นคง ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่า ในการจัดทำกลยุทธ์หรือแผนรับมือด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ กปช. จะพิจารณาประเด็นเรื่องความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของประชาชนในทุกมิติ

บีเอสเอและสภาธุรกิจ ทราบดีว่ามาตรา 6 แห่งร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ได้กำหนดให้กรรมการใน กปช. มาจากหลากหลายหน่วยงานมากขึ้น โดยมีผู้แทนจากหลายกระทรวง รวมถึงกระทรวงคมนาคม กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งย่อมทำให้ได้มุมมองที่หลากหลายและสามารถจัดทำนโยบายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ผ่านการพิจารณาอย่างรอบด้านเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก กปช. ไม่มีกรรมการที่จะดูแลรักษาผลประโยชน์ในเรื่องความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของประชาชน มุมมองของ กปช. จึงยังคงเน้นไปที่ประเด็นเรื่องการบังคับใช้กฎหมายและความมั่นคง โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นรองประธาน กปช.

บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอว่า คณะทำงานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ไม่ควรนำโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่เพียงผู้เดียว แต่ควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมมีส่วนร่วมในการนำคณะทำงานดังกล่าวด้วย เนื่องจากภัยคุกคามทางไซเบอร์อาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติได้ในวงกว้าง กปช. จึงควรมีกรรมการที่จะดูแลรักษาผลประโยชน์ของประชาชนอยู่ด้วย

บี. การมีอำนาจอย่างกว้างขวางของ กปช.

ตามมาตรา 14 แห่งร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 กปช. มีอำนาจหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างหน่วยงานเพื่อรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์และสถานการณ์ด้านภัยคุกคามไซเบอร์ บีเอสเอและสภาธุรกิจ ยังคงเห็นด้วยในเรื่องนี้ การกำหนดให้มีหน่วยงานระดับประเทศเพียงหน่วยงานเดียวทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักที่มีความรับผิดชอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์จะทำให้เกิดความชัดเจน มีความสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันในการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลในการรับมือกับภัยคุกคามและปัญหาด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ในฐานะที่ กปช. เป็นศูนย์กลางในการประสานงานดังกล่าว กปช. จึงมีอำนาจอย่างกว้างขวางในการจัดการกับภัยคุกคามไซเบอร์ที่กฎหมายนี้กำหนดให้ต้องมีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตัวอย่างเช่น ตามมาตรา 36 และมาตรา 37 แห่งร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 กปช. มีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานเอกชน³ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือภัยอันตรายอันเนื่องมาจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ บีเอสเอและสภาธุรกิจ ตระหนักว่าได้มีความพยายามที่จะระบุให้ชัดเจนขึ้นว่า อำนาจเหล่านี้จะมีขึ้นเฉพาะในกรณีที่ “การให้บริการด้านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โครงข่ายโทรคมนาคม การให้บริการดาวเทียม ระบบกิจการสาธารณูปโภคพื้นฐาน ระบบกิจการสาธารณะสำคัญ” ได้รับผลกระทบเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่บีเอสเอได้ให้ไว้สำหรับร่าง พ.ร.บ. ปี 2558 อย่างไรก็ดี หลักเกณฑ์และกรณีที่ กปช. อาจใช้อำนาจตามมาตราเหล่านี้ได้ก็ยังไม่ได้มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจน

- **อำนาจของ กปช. ควรจำกัดให้มีเฉพาะในกรณีที่ “โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ” ได้รับผลกระทบ** หลายประเทศได้นำเรื่อง “โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ” มาใช้ในกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ซึ่งเป็นกรณีที่ยอมรับได้ว่าหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายจะมีอำนาจอย่างกว้างขวางดังเช่นที่ปรากฏในร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ใช้ในทั่วโลก บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอคำจำกัดความดังนี้
 - **โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ** หมายความว่า “ทรัพย์สิน บริการ และระบบ ไม่ว่าจะจับต้องได้หรือเสมือนจริง ที่หากถูกทำลาย ถูกทำให้เสียหาย หรือไม่สามารใช้การได้เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว จะส่งผลกระทบในวงกว้างต่อความมั่นคงของชาติ สาธารณสุข ความปลอดภัยของประชาชน ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของชาติ หรือการปฏิบัติงานหลักของหน่วยงานในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ”

ในการกำหนดว่าโครงสร้างใดเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอว่า กปช. ควรพิจารณาจากความสำคัญ ความจำเป็น และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง

³ “หน่วยงานเอกชน” เป็นคำที่เพิ่มคำจำกัดความเข้ามาใหม่ในมาตรา 3 ซึ่งหมายความว่า “หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นจากการรวมตัวของบุคคล หรือคณะบุคคลเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินงานที่แสวงหากำไร หรือไม่แสวงหากำไร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม”

- การให้อำนาจที่กว้างขวางตามมาตรา 36 และมาตรา 37 ควรจำกัดเฉพาะในกรณี “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญ” ในเรื่องนี้ควรต้องให้คำจำกัดความทั้งคำว่า “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์” และ “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญ” ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบนโยบายสากล บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนเสนอคำจำกัดความดังนี้
 - “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์” หมายความว่า “เหตุการณ์ที่ระบุได้ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง ต่อระบบ บริการ หรือเครือข่าย ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าอาจมีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนนโยบายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ หรือมีความบกพร่องในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย หรือสถานการณ์ที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของระบบ บริการ หรือเครือข่าย ที่เกิดขึ้นมาก่อนหน้านี้แต่ไม่ทราบมาก่อน”
 - “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญ” หมายความว่า “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ทำให้ (1) มีการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือมีการถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าถึงข้อมูล หรือมีการทำลาย ลบ ปรับเปลี่ยน หรือระงับข้อมูลที่จำเป็นต่อการทำงานของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ หรือ (2) การควบคุมการปฏิบัติการหรือการควบคุมทางเทคนิคที่จำเป็นต่อความปลอดภัยหรือการทำงานของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญถูกโจมตี

ซี. การรายงานเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์

บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ มีความกังวลว่า บทบัญญัติที่กำหนดให้หน่วยงานเอกชนรายงานไปยังเลขาธิการกรณีเกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามมาตรา 35 นั้นอาจจะกว้างเกินไป การกำหนดเงื่อนไขของการรายงานที่กว้างเกินไปนั้นอาจกลับทำให้การรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์กระทำได้ยากขึ้น เนื่องจากจะทำให้บริษัทต่างๆ รายงานเหตุที่เกิดขึ้นกับระบบของตนบ่อยครั้งเกินไป อันทำให้ความใส่ใจต่อการรายงานลดหายไป อีกทั้งทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น การปฏิบัติงานถูกรบกวน และยากที่จะระบุว่าเหตุภัยคุกคามใดที่มีความสำคัญที่สุดและควรดำเนินการอย่างไร ดังนั้น บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ จึงขอเรียนเสนอให้การรายงานต้องกระทำเฉพาะในกรณีของ “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญ” ที่ส่งผลกระทบต่อ “โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ” เท่านั้น ตามที่เรียนไว้ข้างต้น

ดี. อำนาจในการสอดส่องดูแล

บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ทราบว่า ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 นั้นได้มีการแก้ไขปรับเปลี่ยนตามที่บีเอสเอได้เรียนเสนอไว้ในครั้งก่อนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการในการสอดส่องดูแลตามร่าง พ.ร.บ. ปี 2558 แล้ว กล่าวคือ มาตรา 47 แห่งร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 กำหนดว่า เลขาธิการอาจเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานเอกชนได้ต่อเมื่อมีคำสั่งศาลอนุญาตให้ปฏิบัติการดังกล่าว เว้นแต่ “ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนหากไม่ดำเนินการในทันทีจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” ซึ่งกฎหมายได้อนุญาตให้เลขาธิการเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารไปก่อน แล้วจึงรายงานให้ศาลทราบโดยเร็ว บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนว่า ข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้อย่างกว้างดังกล่าวนี้อาจก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนในทางปฏิบัติ ซึ่งอาจทำให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ว่าโดยทั่วไปแล้วบริษัทต่างๆ จะสามารถรับรองได้ว่าข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลลับของ

ผู้ใช้บริการจะได้รับการป้องกันไม่ให้มีการเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้นต้องถูกลดทอนลงไป ในเรื่องนี้ บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนเสนอแนวทางแก้ปัญหาดังนี้

- **ควรกำหนดให้คำสั่งศาลมีผลเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง** บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนเสนอว่าคำสั่งศาลไม่ควรจะมีผลบังคับโดยไม่จำกัดระยะเวลา เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนต่อหน่วยงานเอกชน
- **ข้อยกเว้นของการขอคำสั่งศาลควรใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน** บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนเสนอว่ากรณี “จำเป็นเร่งด่วน” ที่เป็นข้อยกเว้นดังกล่าวนั้นควรระบุให้ชัดเจนว่าต้องเป็นกรณีที่เกิดจากความเสียหายต่อความมั่นคงของชาติเท่านั้น
- **ควรกำหนดให้มีหน่วยงานอิสระควบคุมดูแลการใช้อำนาจของ กปช. ตามมาตรา 47** บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนย้ำว่า หน่วยงานอิสระ เช่น คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เสนอให้มีการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ควรมีอำนาจในการตรวจสอบดูแลการใช้อำนาจของ กปช. ตามมาตรา 47 แห่งร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 เพื่อให้แน่ใจว่ามีการถ่วงดุลระหว่างผลประโยชน์ของเอกชนกับความจำเป็นในการใช้อำนาจสอดส่องดูแล

อี. ความรับผิดชอบทางอาญา

มาตรา 53 ถึงมาตรา 56 แห่งร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ได้กำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำที่ฝ่าฝืนร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ในเรื่องนี้ บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ เห็นว่า การดำเนินคดีอาญาควรจำกัดเฉพาะในกรณีที่ผู้กระทำความผิดก่อความเสียหาย หรือก่อให้เกิดปัญหาต่อโลกไซเบอร์ด้วยเจตนาทุจริตเท่านั้น

บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ เห็นว่า การกำหนดโทษทางอาญาต่อหน่วยงานเอกชนที่ไม่ปฏิบัติตามคำขอของ กปช. ตามมาตรา 47 นั้นเป็นบทลงโทษที่รุนแรงเกินควร อันอาจทำให้บริษัทต่างชาติระงับแผนที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยหากมีความเสี่ยงว่าบุคลากรของตนจะต้องมีความรับผิดชอบทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดโดยไม่ตั้งใจหรือการกระทำความผิดเพียงเล็กน้อย

เอฟ. แง่มุมอื่น ๆ ของนโยบายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของประเทศ

นอกจากนี้ บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนเสนอว่า นโยบายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศไทยควรครอบคลุมประเด็นที่สำคัญอื่นๆ ด้วย เช่น การปฏิบัติตามแนวทางในการจัดซื้อเทคโนโลยีและซอฟต์แวร์ของภาครัฐ การให้การสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มที่ในด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โครงการให้ความรู้เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้ การฝึกอบรม และการจัดทำนโยบายต่างประเทศให้ครอบคลุมถึงเรื่องการประสานความร่วมมือในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอสนับสนุนให้รัฐบาลไทยพิจารณาเพิ่มเติมประเด็นที่สำคัญเหล่านี้ไว้ในร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 และขอเรียนเสนอกรอบนโยบายสากลและแบ่งปันประสบการณ์ในการดำเนินการในระดับสากลของเราในด้านนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. บทสรุปและการดำเนินการขั้นต่อไป

บีเอสเอและสมาชิกรักใจ ขอแสดงความชื่นชมรัฐบาลไทยอีกครั้งสำหรับความพยายามในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานจากภัยคุกคามทางไซเบอร์และการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ อย่างไรก็ตาม บีเอสเอและสมาชิกรักใจ ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาประเด็นที่ได้เรียนเสนอไว้ข้างต้น เพื่อที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะสามารถจัดทำนโยบายด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งคำนึงถึงเรื่องความเสี่ยงเป็นหลักและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติในระดับสากล อันจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นระหว่างภาครัฐและเอกชน และยกระดับความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลและโครงสร้างพื้นฐาน

บีเอสเอและสมาชิกรักใจ ยินดีจะหารือกับท่านในเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ทุกเมื่อ หากท่านมีข้อสงสัยหรือความเห็นประการใด กรุณาติดต่อโดยตรงไปที่ afeldman@usasean.org หรือที่หมายเลข 202-375-4393 หรือที่ jaredr@bsa.org หรือที่หมายเลข +65 6292 9609 หรือติดต่อนางสาววารุณี รัชตพัฒนากุล ผู้จัดการประจำประเทศไทยแห่งบีเอสเอ ได้ที่ varuneer@bsa.org หรือที่หมายเลข +668-1840-0591 หรือนางสาวเอลล่า ดวงแก้ว ผู้จัดการประจำประเทศไทยแห่งสมาชิกรักใจสหรัฐอเมริกา-เอเชีย ณ eduangkaew@usasean.org หรือที่หมายเลข 202-440-3642 บีเอสเอและสมาชิกรักใจ ขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาพิจารณาในเรื่องนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลายมือชื่อ)

อเล็กซานเดอร์ ซี. เฟลด์แมน
ประธานและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
สมาชิกรักใจสหรัฐอเมริกา-เอเชีย

(ลายมือชื่อ)

เจเร็ด แร็กแลนด์
ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายนโยบาย ภูมิภาคเอเชีย
แปซิฟิก
บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์

สำเนาถึง

1. ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
2. นางสุรางคณา วายุภาพ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)

ภาคผนวก บี

ความเห็นร่วมจากภาคอุตสาหกรรมต่อร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคง
ปลอดภัยไซเบอร์
(21 พฤษภาคม 2561)

(กระตาดหัวจดหมายของบีเอสเอ)

(สภาธุรกิจสหรัฐอเมริกา-อาเซียน)

วันที่ 21 พฤษภาคม 2561

นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย

ปลัดกระทรวง

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

120 หมู่ที่ 3 ชั้น 6-9

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

ถนนแจ้งวัฒนะ

ทุ่งสองห้อง หลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

เรื่อง ความเห็นเพิ่มเติมของภาคอุตสาหกรรมในเรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

เรียนท่านปลัดกระทรวง

ตามที่ บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์ (“บีเอสเอ”) และสภาธุรกิจสหรัฐอเมริกา-อาเซียน (“สภาธุรกิจ”) ได้เรียนเสนอความเห็นในเรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตามหนังสือลงวันที่ 17 เมษายน 2561 ที่ผ่านมา (สำเนาหนังสือปรากฏอยู่ในภาคผนวก บี ของหนังสือฉบับนี้) นั้น

จากการศึกษาร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 และการหารือกับกลุ่มสมาชิกเพิ่มเติม บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอความเห็นเพิ่มเติมจากความเห็นที่อ้างถึงข้างต้นมาตามภาคผนวก เอ ของหนังสือฉบับนี้ ซึ่งมีเนื้อหาโดยสรุปดังปรากฏด้านล่างนี้ บีเอสเอและสภาธุรกิจ ใ้ขอความอนุเคราะห์ให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาความเห็นเพิ่มเติมดังกล่าวประกอบกับความเห็นที่ได้เรียนเสนอไว้เมื่อครั้งก่อนด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

เนื้อหาของความเห็นเพิ่มเติมจากความเห็นตามหนังสือฉบับลงวันที่ 17 เมษายน 2561 สามารถกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

- การกำหนดให้มีกรรมการที่เป็นผู้แทนจากภาคอุตสาหกรรมจะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (“กปช.”)
- ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ควรใช้บังคับกับ “หน่วยงานเอกชน” ที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยและเป็นผู้ประกอบกิจการหรือเป็นผู้ควบคุมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ (ตามคำจำกัดความที่ได้เรียน

เสนอไว้ในหนังสือฉบับวันที่ 17 เมษายน 2561) เท่านั้น และควรกำหนดหน้าที่ให้กับหน่วยงาน เอกชนดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน โดยจำกัดเฉพาะแต่เพียงหน้าที่ที่มีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติ ได้จริง

- หน้าที่ในการรายงานควรจำกัดเฉพาะกรณีเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญซึ่งได้เกิดขึ้นแล้ว เท่านั้น โดยไม่รวมถึงเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ไม่มีความสำคัญ หรือเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ “คาด”ว่าจะเกิดขึ้น
- การใช้อำนาจในการเข้าถึงข้อมูลและเครื่องมือควรเป็นไปอย่างได้สัดส่วนและมีมาตรการตรวจสอบ และถ่วงดุลที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายโดยศาลและสิทธิใน การโต้แย้งหรืออุทธรณ์คำสั่ง
- ควรมีหน่วยงานกำกับดูแลเพียงหน่วยงานเดียวที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบดูแลและบังคับใช้ กฎหมายตามร่าง พ.ร.บ. ปี 2561
- ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ควรบัญญัติในเรื่องการรักษาความลับและการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว อย่างเป็นชัดเจนด้วย
- ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ควรส่งเสริมให้มีการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร ซึ่งรวมถึงโดยการจำกัดความรับผิดชอบ ที่เกิดขึ้นจากการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารไว้อย่างเหมาะสม

บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอแสดงความชื่นชมต่อกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมอีกครั้งหนึ่งมาใน โอกาสนี้ที่ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในการจัดทำกฎหมายนี้ และ ขอสนับสนุนให้ยังคงมีการเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารและหารือกับภาคเอกชนต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ใน การจัดทำระเบียบและประกาศต่างๆ หรือข้อกำหนดเพิ่มเติมใดๆ ที่ออกตามร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 นี้ ควรมี ขั้นตอนการหารือกับภาคเอกชนเช่นกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนและความสอดคล้องกัน

บีเอสเอและสภาธุรกิจ ยินดีจะหารือกับท่านในเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ทุกเมื่อเช่นเคย หากท่านมีข้อสงสัยหรือ ความเห็นประการใด กรุณาติดต่อโดยตรงไปที่ afeldman@usasean.org หรือที่หมายเลข 202-375-4393 หรือที่ jaredr@bsa.org หรือที่หมายเลข +65-6292-9609 หรือติดต่อนางสาววารุณี รัชตพัฒนากุล ผู้จัดการประจำประเทศไทยแห่งบีเอสเอ ได้ที่ varuneer@bsa.org หรือที่หมายเลข +668-1840-0591 หรือนางสาวเอลล่า ดวงแก้ว ผู้จัดการประจำประเทศไทยแห่งสภาธุรกิจสหรัฐอเมริกา-อาเซียน ที่ eduangkaew@usasean.org หรือที่หมายเลข 202-440-3642

บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาพิจารณาในเรื่องนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลายมือชื่อ)

อเล็กซานเดอร์ ซี. เฟลด์แมน
ประธานและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ภูมิภาคเอเชีย
สภาธุรกิจสหรัฐอเมริกา-อาเซียน

(ลายมือชื่อ)

จาเร็ด แร็กแลนด์
ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายนโยบาย
ภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิก
บีเอสเอ | พันธมิตรธุรกิจซอฟต์แวร์

สำเนาถึง

1. ดร.พิเชฐ ตูรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
2. นางสุรางคณา วายุภาพ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ภาคผนวก เอ – ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. ปี 2561

บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนเสนอความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ตามที่ปรากฏในตารางด้านล่างนี้ เพื่อประกอบความเห็นที่ได้เรียนเสนอไว้ก่อนหน้านี้ ตามหนังสือลงวันที่ 17 เมษายน 2561 (ภาคผนวก บี)

ข้อ	เรื่อง	รายละเอียด	ความเห็นของบีเอสเอและสภาธุรกิจฯ
เอ. กรรมการในคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ			
1.	กรรมการใน กปช. (มาตรา 6)	แม้ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 จะได้มีการกำหนดให้แต่งตั้ง กรรมการจากหน่วยงานที่หลากหลายมากขึ้นแล้ว แต่ ยังไม่มีกรรมการรายใดที่เป็นผู้แทนจาก ภาคอุตสาหกรรม	จากความเห็นที่ได้เรียนเสนอไว้ในครั้งก่อนว่า กปช. ควรประกอบด้วย กรรมการที่แต่งตั้งมาจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสำนักงาน ผู้ตรวจการแผ่นดินด้วยนั้น บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนเสนอเพิ่มเติมว่า กปช. ควรประกอบด้วยกรรมการที่มาจากภาคอุตสาหกรรมด้วย ซึ่งไม่ เพียงแต่จะช่วยให้คณะกรรมการมีมุมมองที่รอบด้านมากขึ้นเท่านั้น แต่ ยังช่วยเสริมสร้างการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน อันจะ นำไปสู่การปฏิบัติที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดด้วย
บี. อำนาจของ กปช.			
2.	คำจำกัดความ ของ “หน่วยงาน เอกชน” และ ความจำเป็นใน การกำหนด หลักเกณฑ์ที่ เหมาะสม	ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ประสงค์จะกำกับดูแล “หน่วยงานเอกชน” ซึ่งได้แก่หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้น ไม่ ว่าจะเป็นการดำเนินงานที่แสวงหากำไร หรือไม่แสวงหากำไร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล หรือไม่ก็ตาม คำจำกัดความของ “หน่วยงานเอกชน” ดังกล่าวนี้อาจกว้างเกินไปสำหรับเรื่องการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และควรกำหนดให้ แคบลงกว่านี้	บีเอสเอและสภาธุรกิจฯ ขอเรียนเสนอว่า ในกฎหมายนี้ คำจำกัดความของ “หน่วยงานเอกชน” ควรจำกัดอยู่ที่บริษัทที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ ประกอบกิจการหรือเป็นผู้ควบคุม “โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ” (ตามคำจำกัด ความที่ได้เรียนเสนอไว้ในหนังสือฉบับก่อน) ในประเทศไทยเท่านั้น

ข้อ	เรื่อง	รายละเอียด	ความเห็นของบีเอสเอและสภาธุรกิจ
	(มาตรา 3, 36 และ 37)		
3.	หน้าที่ในการบังคับบัญชาและสั่งการให้หน่วยงานต่าง ๆ ปฏิบัติงาน (มาตรา 33, 34, 36 และ 37)	อำนาจของ กปช. ในการบังคับบัญชาและสั่งการหน่วยงานเอกชนตามมาตรา 33 และในการสั่งการให้หน่วยงานเอกชน “กระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง” ตามมาตรา 37 มีข้อจำกัดอยู่เพียงเล็กน้อย ตามมาตรา 34 กปช. มีดุลพินิจอย่างกว้างขวางในการมีมติว่าหน่วยงานเอกชนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยขัดหรือแย้งกับแนวทางที่กำหนด หรือในการแจ้งให้แก้ไขยกเลิก หรือยุติการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งหากไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด คณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้พิจารณาสั่งการต่อไปตามดุลพินิจที่มีอย่างกว้างขวาง บทบัญญัติในมาตรา 36 และมาตรา 37 ใช้ถ้อยคำที่กว้างเกินไปโดยบังคับใช้กับหน่วยงานเอกชนทั้งหมด แม้กระทั่งหน่วยงานที่ไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์	ควรกำหนดและจำกัดอำนาจที่ให้แก่ กปช. และหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น รวมถึงให้มีการตรวจสอบโดยหน่วยงานอิสระและการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายโดยศาล อีกทั้งหน่วยงานเอกชนและบุคคลภายนอกควรมีโอกาสอย่างเต็มที่ในการโต้แย้งคำสั่งและยื่นอุทธรณ์ต่อศาลหากไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัย บีเอสเอและสภาธุรกิจ ทราบว่าตาม ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 นั้น จำเป็นต้องขอคำสั่งศาลก่อนใช้อำนาจบางประการ (เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วน) อย่างไรก็ดี บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอว่า การใช้อำนาจของ กปช. ควรต้องมีการตรวจสอบโดยหน่วยงานอิสระและการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายโดยศาลในหลายกรณีมากขึ้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ “หน่วยงานเอกชน” มาตรา 34 ควรแก้ไขให้มีการระบุให้ชัดเจนว่า กปช. มีอำนาจบังคับบัญชาหรือสั่งการหน่วยงานเอกชนให้ดำเนินการอย่างไรได้บ้าง ทั้งนี้ เพื่อให้ได้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่ความชัดเจนในเรื่องการรักษาความมั่นคงไซเบอร์ในประเทศไทย บีเอสเอและสภาธุรกิจ มีความกังวลว่า ตามร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 (รวมถึงหน้าที่ตามมาตรา 36 และมาตรา 37 เป็นต้น) หน่วยงานเอกชนมีหน้าที่ต้องดำเนินการบางประการในกรณีที่เกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่อาจ

ข้อ	เรื่อง	รายละเอียด	ความเห็นของบีเอสเอและสภาธุรกิจ
			ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานเอกชนนั้นแต่อย่างใด หรืออาจมีความไม่สมเหตุสมผล ไม่สามารถปฏิบัติได้จริง หรือไม่ได้สัดส่วนแก่กรณีด้วยเหตุนี้ บีเอสเอและสภาธุรกิจ จึงขอเรียนเสนอว่า ในร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ทั้งฉบับ (ไม่เพียงแต่เฉพาะบางมาตรา) การกำหนดหน้าที่แก่หน่วยงานเอกชนควรต้องจำกัดเฉพาะแต่เพียงหน้าที่ที่มีความเหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเท่านั้น • สำหรับมาตรา 36 และมาตรา 37 นอกเหนือจากความเห็นที่ได้เรียนเสนอไว้ก่อนหน้าที่ว่าควรใช้หลักเกณฑ์ในเรื่องเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญแล้ว บีเอสเอและสภาธุรกิจ มีความเห็นว่า ทั้งสองมาตรานี้ควรใช้บังคับเฉพาะกับหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจาก "เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญ" (ตามคำจำกัดความที่ได้เรียนเสนอไว้ในหนังสือฉบับก่อน) เท่านั้น เพื่อที่จะได้หลีกเลี่ยงไม่ให้ความได้ว่าหน่วยงานเอกชนที่ไม่ได้รับผลกระทบจะต้องมีหน้าที่ตามมาตรานี้
ซี. หน้าที่ในการรายงานเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์			
4.	หน้าที่ในการรายงาน (มาตรา 35 และ 40)	มาตรา 35 กำหนดหน้าที่ในการรายงานทั้งในกรณีที่เกิดและคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์	• กฎหมายไม่ควรกำหนดให้มีหน้าที่ต้องรายงานทุกกรณีที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ เนื่องจากประเภทของเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์และที่มาของเหตุดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ บริการบางอย่างจึงอาจตกเป็นเป้าหมายของการโจมตีได้วันละหลายพันครั้ง (หรือกว่านั้น) ซึ่งส่วนใหญ่แล้วสามารถป้องกันได้สำเร็จ แม้ว่าจะองค์กรต่างๆ อาจจะมีมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์โดยใช้วิธีการที่องค์กรต่างๆ ใช้กันอยู่ล่าสุด แต่การที่จะสามารถ

ข้อ	เรื่อง	รายละเอียด	ความเห็นของบีเอสเอและสภาธุรกิจ
			ระบุเหตุภัยคุกคามได้ทุกครั้งหรือรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทุกครั้งที่คาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามก็เป็นเรื่องที่ย่อมเป็นไปได้ นอกจากนี้หน้าที่ดังกล่าวจะสร้างภาระอย่างยิ่ง ในขณะที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้เท่าใดนัก เนื่องจากต้องประมวลผลรายงานกรณีทีคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามซึ่งมีจำนวนมหาศาล ซึ่งส่วนใหญ่แล้วไม่ได้เกิดขึ้นจริง (หรืออาจป้องกันได้สำเร็จหรือไม่มีความเสี่ยงว่าจะมีความเสียหายเกิดขึ้นจริง) • บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอให้ใช้ถ้อยคำที่สอดคล้องกันตลอดทั้งฉบับ และกำหนดคำจำกัดความของ “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์” และ “เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญ” ให้ชัดเจน (ตามที่ได้เรียนเสนอไว้ในหนังสือฉบับก่อน) • นอกจากนี้ บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอว่า ควรกำหนดหน้าที่ในการรายงานเฉพาะในกรณีที่เข้า “หลักเกณฑ์ที่พิจารณาจากความสำคัญ” เช่น กรณีของเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำคัญและมีความเสี่ยงอย่างแท้จริงว่าจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง • บีเอสเอและสภาธุรกิจ เชื่อว่า กฎหมายในเรื่องการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ควรมีขึ้นเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ มิใช่เพื่อบังคับให้รายงานทุกกรณีที่คาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ ความเห็นเรื่องนี้ในรายละเอียดปรากฏอยู่ในข้อ 8 ด้านล่าง

ข้อ	เรื่อง	รายละเอียด	ความเห็นของบีเอสเอและสภาธุรกิจ
ดี. อำนาจหน้าที่ในการสอดส่องดูแล			
5.	การเข้าถึงข้อมูลและเครื่องมือ (มาตรา 34, 36, 37, 43, 46 และ 47)	มาตรา 43 ใต้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องและสำนักงาน กปช. ในการขอให้มีการให้ข้อมูล สนับสนุนบุคลากร หรือใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานเอกชน โดย กปช. ต้องขอให้ศาลมีคำสั่งหากหน่วยงานเอกชนไม่ยินยอมให้ข้อมูล ให้การสนับสนุนบุคลากร หรือจัดให้ใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา 47 ให้อำนาจแก่เลขาธิการในการเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ของ กปช. หรือเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสาร (รวมถึงการติดต่อสื่อสารทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ในการสื่อสารสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ) ตามที่เรียนไว้ในหนังสือฉบับก่อนหน้านี้ แม้จะกำหนดให้เลขาธิการต้องขอคำสั่งศาลก่อนเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสาร แต่ “กรณีจำเป็นเร่งด่วน หากไม่ดำเนินการในทันทีจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง” ที่เป็นข้อยกเว้นนั้นก็มิขบเขตที่กว้าง นอกจากนี้ มาตรา 47 ใต้ให้อำนาจแก่ กปช.	สำหรับมาตรา 47 แห่งร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอเพิ่มเติมดังนี้ การสั่งการ กำกับ หรือขอให้มีการให้ข้อมูลหรือการสนับสนุนใด ๆ ควรจำกัดเฉพาะในกรณีที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนว่า ความเสียหายดังกล่าวควรต้องพิจารณาร่วมกับหลักเกณฑ์อื่นด้วย เช่น ผลกระทบต่อชุมชน การพิจารณาในเชิงเศรษฐกิจ และการพิจารณาเรื่องความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา 34 ในการปฏิบัติตามคำสั่งของ กปช. ควรมีการกำหนดเวลาตามสมควรสำหรับการปฏิบัติดังกล่าว ในทุกกรณี กำหนดเวลาดังกล่าวควรมีความเหมาะสมเมื่อพิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลกระทบที่จะได้รับ ความสามารถของบริษัทในการดำเนินการตามคำสั่งได้จริง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว และประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินการดังกล่าว ปัจจุบัน มาตรา 34 ให้อำนาจแก่ กปช. ในการกำหนดเวลาได้ตามดุลพินิจของ กปช. ซึ่งอาจไม่มีความเหมาะสม และการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นอาจทำให้บริษัทที่เกี่ยวข้องได้รับโทษที่รุนแรงได้ การขอข้อมูลจากหน่วยงานเอกชนตามมาตรา 43 และ 47 ควรมีกรณียกเว้นและควรต้องแจ้งให้บุคคลภายนอกที่ได้รับผลกระทบ บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอว่า บุคคลภายนอกที่เป็น

ข้อ	เรื่อง	รายละเอียด	ความเห็นของบีเอสเอและสภาธุรกิจ
		ในการเสนอให้หน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลพิจารณาลงโทษหน่วยงานเอกชนที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ กปช. “โดยใช้อำนาจตามกฎหมายประกาศ ข้อบังคับอื่นใดที่มีอยู่” นอกจากนี้ มาตรา 34, 36, 37 และ 46 ได้ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งการ ขอ และกำกับให้หน่วยงานเอกชนกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ปฏิบัติการตามร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 นี้ หรือแนวทางที่เกี่ยวข้อง และให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยที่ไม่ต้องมีคำสั่งศาล โดยมีข้อยกเว้นเพียงกรณีเดียวตามมาตรา 44 ที่ กปช. ต้องได้รับอนุญาตจากศาลหาก กปช. ต้องใช้เครื่องมือสื่อสาร เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อติดตามการก่อให้เกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ อันมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น หน่วยงานที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายนี้ไม่มีสิทธิโต้แย้งคำสั่ง อีกทั้งการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอาจทำให้ได้รับโทษที่รุนแรงได้	เจ้าของข้อมูลที่ถูกเปิดเผยตามมาตรา นี้ควรมีสิทธิได้รับแจ้งก่อนที่จะมีการเปิดเผยข้อมูลนั้นเพื่อให้บุคคลภายนอกดังกล่าวได้มีโอกาสคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล อำนาจในการเข้าถึงข้อมูลควรต้องมีการตรวจสอบและการถ่วงดุลตามควรเสมอ เช่น การตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายโดยศาล (ได้แก่ การขอคำสั่งศาล) และสิทธิในการโต้แย้งคำสั่ง การพิจารณาโทษตามมาตรา 47 มีความไม่ชัดเจน บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอว่า มาตรา 47 ควรกำหนดโทษที่หน่วยงานเอกชนอาจได้รับให้ชัดเจน มิใช่เพียงแค่อ้างถึงกฎหมาย ประกาศ หรือข้อบังคับอื่นใด

ข้อ	เรื่อง	รายละเอียด	ความเห็นของบีเอสเอและสภาธุรกิจ
เรื่องอื่น ๆ			
6.	กฎหมายและเจ้าหน้าที่มีอำนาจซ้ำซ้อนกัน (มาตรา 7, 14, 17 และ มาตรา 30 ถึง 52)	ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่หลายราย (รวมถึงกรรมการที่แต่งตั้งจากหลากหลายองค์กร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และคณะรัฐมนตรี) ในการขอความร่วมมือและสั่งการให้หน่วยงานเอกชนกระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดๆ ในสถานการณ์หนึ่งๆ	ตามร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 อำนาจที่ให้แก่เจ้าหน้าที่หลายรายอาจทำให้มีการสั่งการที่ขัดแย้งกัน ซึ่งทำให้หน่วยงานเอกชนอาจต้องถ่วงถ่วงว่าจะดำเนินการอย่างไรกับคำสั่งต่างๆ ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่หลายราย โดยเฉพาะในกรณีเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่จำเป็นต้องดำเนินการในทันที เนื่องจากการติดต่อเจ้าหน้าที่หลายรายย่อมทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการ ด้วยเหตุนี้ บีเอสเอและสภาธุรกิจ จึงขอเรียนเสนอให้มีหน่วยงานกำกับดูแลเพียงหน่วยงานเดียวที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบดูแลและบังคับใช้กฎหมายตามร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 แทนการกำหนดให้หลายหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว นอกจากนี้ อำนาจของหน่วยงานดังกล่าวต้องมีการควบคุมโดยมีกฎระเบียบที่โปร่งใสและมีกฎหมายที่กำหนดอำนาจของหน่วยงานนั้นไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งมีการตรวจสอบโดยรัฐมนตรีและศาล
7.	การรักษาความลับ (มาตรา 48)	นอกจากมาตรา 48 แล้ว ไม่มีบทบัญญัติอื่นใดในร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ที่กล่าวถึงเรื่องการรักษาความลับหรือการปกป้องความเป็นส่วนตัว แม้มาตรา 48 จะกำหนดโทษสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เปิดเผยข้อมูลที่ได้มาโดยการใช้อำนาจของตน แต่การคุ้มครองดังกล่าวจำกัดแต่เพียงการเปิดเผยแก่บุคคลอื่น แต่ไม่ได้ห้ามการใช้ข้อมูลดังกล่าวโดยพนักงานเจ้าหน้าที่รายนั้นเองเพื่อประโยชน์ของตน	บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนว่า ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ควรมีบทบัญญัติเพิ่มเติมที่ชัดเจนในเรื่องการรักษาความลับและการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งรวมถึงการกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจนของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปกป้องและรักษาความลับของข้อมูลดังกล่าว รวมถึงการกำหนดหน้าที่และขั้นตอนในการขอความยินยอม และวิธีใช้ เปิดเผย เก็บ และกำจัดข้อมูลดังกล่าวเมื่อไม่จำเป็นแล้ว

ข้อ	เรื่อง	รายละเอียด	ความเห็นของบีเอสเอและสภาธุรกิจ
8.	การแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร (ทั่วไป)	ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ไม่มีการกล่าวถึงเรื่องการแบ่งปันข้อมูลไว้อย่างชัดเจน	• บีเอสเอและสภาธุรกิจ เห็นว่า การแบ่งปันข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ช่องโหว่ และเหตุทางไซเบอร์ ต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบ ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ เพื่อป้องกันการโจมตี เป็นเรื่องที่สำคัญต่อการส่งเสริมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และเป็นวิธีที่น่าจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการรายงานเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ • เนื่องจากเป้าหมายของการโจมตีอาจเป็นได้ทั้งภาคเอกชนและหน่วยงานของรัฐทั่วประเทศ บีเอสเอและสภาธุรกิจ จึงขอเรียนเสนอว่า ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 ควรสนับสนุนให้มีการจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพในเรื่องการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและเอกชน ระหว่างหน่วยงานเอกชนด้วยกัน และระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน • บีเอสเอและสภาธุรกิจ ขอเรียนเสนอว่า ร่าง พ.ร.บ. ปี 2561 และนโยบายเรื่องการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารควรมีข้อจำกัดเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่หน่วยงานที่เป็นผู้แบ่งปันข้อมูลข่าวสารอาจมี โดยที่ยังคงสามารถปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร อำนวยความสะดวกในการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารหลายทาง ส่งเสริมให้ดำเนินการอย่างทันท่วงที และทำให้แน่ใจว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปนั้นจะใช้เพื่อส่งเสริมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เท่านั้น

ภาคผนวก ซี

ความเห็นร่วมจากภาคอุตสาหกรรมต่อร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคง
ปลอดภัยไซเบอร์
(6 พฤษภาคม 2558)

(กระดาษหัวจดหมายของบีเอสเอ)

วันที่ 6 พฤษภาคม 2558

เป็นความลับและห้ามเผยแพร่

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร 10200

เรื่อง ความเห็นของบีเอสเอเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

เรียนท่านเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์ (บีเอสเอ)¹ ไคร์ขอขอบพระคุณที่ท่านได้เปิดโอกาสให้มีการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (“ร่าง พ.ร.บ.”) และขอแสดงความชื่นชมในความพยายามครั้งสำคัญที่แสดงถึงความมีวิสัยทัศน์ของรัฐบาลไทยในครั้งนี้อย่างเต็มที่ในการให้แน่ใจว่าประเทศจะมีความพร้อมในการระงับยับยั้งและจัดการกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ หนึ่งในกลยุทธ์ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่มีประสิทธิภาพต้องจัดทำขึ้นบนพื้นฐานกฎหมายที่ชัดเจน เพื่อเอื้อให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย ภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งการประสานความร่วมมือดังกล่าวย่อมต้องอาศัยความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีมาตรการป้องกันอย่างเพียงพอและภาคเอกชนจะได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสม ตัวอย่างเช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยต้องมีความสมดุลอย่างเหมาะสมระหว่างความจำเป็นในการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวกับเสรีภาพของประชาชน เมื่อคำนึงถึงหลักการเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ บีเอสเอมีความกังวลว่า บทบัญญัติของร่าง พ.ร.บ. นี้ที่ให้อำนาจในการสอดส่องดูแล

¹ บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์ (www.bsa.org) เป็นหน่วยงานชั้นนำที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในทั่วโลกต่อรัฐบาลและในตลาดระดับสากล สมาชิกของบีเอสเอเป็นบริษัทต่างๆ ที่สร้างสรรค์นวัตกรรมที่ทันสมัยที่สุดของโลก ซึ่งนำเสนอโซลูชันซอฟต์แวร์ที่ผลักดันให้เศรษฐกิจเติบโตและปรับปรุงคุณภาพชีวิตในยุคปัจจุบัน บีเอสเอมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. และมีการดำเนินการในกว่า 60 ประเทศทั่วโลก โดยเป็นผู้ริเริ่มโครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อรณรงค์การใช้ซอฟต์แวร์ที่ถูกกฎหมาย และสนับสนุนนโยบายสาธารณะที่ส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์นวัตกรรมเทคโนโลยีและขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจดิจิทัลเติบโต สมาชิกของบีเอสเอรวมถึงบริษัท Adobe, Altium, ANSYS, Apple, ARM, Autodesk, AVEVA, Bentley Systems, CA Technologies, Cisco, CNC/Mastercam, Dell, IBM, Intel, Intuit, Microsoft, Minitab, Oracle, salesforce.com, Siemens PLM Software, Symantec, Tekla, The MathWorks และ Trend Micro

(ตามมาตรา 35) อาจก่อให้เกิดผลอันไม่พึงประสงค์ได้ ซึ่งรวมถึงการที่ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยอาจลดทอนลง ด้วยเหตุนี้ บีเอสเอจึงขอเรียนเสนอความเห็นต่อไปนี้ด้วยเจตนาที่จะมีส่วนช่วยให้ร่างกฎหมายดังกล่าวบรรลุตามเจตนารมณ์อันดีในการกำหนดให้มี “การดำเนินการที่ทันทางที่และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน” ต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์

มาตรา 6 กรรมการในคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

กรรมการส่วนใหญ่ในคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (“กปช.”) มาจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยและความมั่นคง เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงกลาโหม และกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ บีเอสเอขอเรียนเสนอว่า เพื่อให้ กปช. มีทัศนคติที่เป็นกลางและเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีการพิจารณาในเรื่องความเป็นส่วนตัวของบุคคลและเสรีภาพของประชาชน กปช. ควรประกอบด้วยกรรมการที่แต่งตั้งจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย เนื่องจากการที่คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการที่มีความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลายนั้นจะช่วยป้องกันไม่ให้สิทธิของบุคคลถูกกระทบเกินควรได้

มาตรา 7 ถึงมาตรา 34 ของร่าง พ.ร.บ. ให้อำนาจแก่ กปช. อย่างกว้างขวาง

บีเอสเอเห็นด้วยกับการที่ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้ กปช. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางที่อำนวยความสะดวกในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ ทั้งนี้ ตามมาตรา 7 กปช. มีอำนาจหน้าที่ต่างๆ ซึ่งรวมถึงการ “จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ” และมาตรา 27 และมาตรา 28 ได้กำหนดให้สำนักงาน กปช. จัดทำแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการ หรือโครงการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้สอดคล้องและเป็นตามนโยบายและแผนดังกล่าว ดังนั้น ร่าง พ.ร.บ. นี้จึงควรต้องกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า เหตุการณ์ลักษณะใดที่ถือเป็นภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่กฎหมายนี้กำหนดให้ต้องมีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น เมื่อเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ มาตรา 33 ได้ให้อำนาจแก่ กปช. ในการสั่งการให้หน่วยงานของรัฐทั้งหมดที่เกี่ยวข้องดำเนินการใดก็ตามอันจะมีผลเป็นการควบคุมหรือบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น และมาตรา 34 ได้ขยายอำนาจของ กปช. ให้สามารถสั่งการให้หน่วยงานภาคเอกชนกระทำการหรืองดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง และให้รายงานผลการปฏิบัติการต่อ กปช. หากเป็นกรณีภัยคุกคามทางไซเบอร์อาจกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือความมั่นคงของประเทศ

จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติในมาตราข้างต้นได้ให้อำนาจแก่ กปช. ไว้อย่างกว้างขวาง แต่กฎหมายฉบับนี้กลับไม่ได้กำหนดคำจำกัดความของ “ภัยคุกคามทางไซเบอร์” ไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นถึงขนาดที่ กปช. พึงต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ นอกจากนี้ ร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวไม่ได้กำหนดแนวทางในการพิจารณาว่าเหตุการณ์ใดที่อาจกระทบต่อ “ความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือความมั่นคงของประเทศ” ซึ่งมีความรุนแรงถึงขนาดที่ กปช. มีอำนาจสั่งการต่อหน่วยงานภาคเอกชนได้ ร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวจึงควรกำหนดคำจำกัดความของคำที่มี

ความหมายกว้างเหล่านี้ให้ชัดเจน เพื่อที่บุคคลทุกคนที่ได้รับผลกระทบจะได้เข้าใจสถานะของตน และเพื่อที่จะได้ไม่มีความกำกวมต่อไป

มาตรา 35 (1) และ (2) รัฐบาลเรียกขอข้อมูลหรือให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

มาตรา 35 (1) แห่งร่าง พ.ร.บ. นี้ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการสำนักงาน กปช. ในการมีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือให้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 35 (2) ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการมีหนังสือขอให้หน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ของ กปช.

บีเอสเอขอเรียนเสนอว่า เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่มีการใช้อำนาจที่กว้างขวางเหล่านี้ในทางมิชอบ กฎหมายฉบับนี้ควรต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนที่กำหนดประเภทและขอบเขตของข้อมูลที่พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเรียกได้ และระบุกรณีที่สำนักงาน กปช. สามารถเรียกให้หน่วยงานเอกชนดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งได้อีกทั้งควรกำหนดว่าบุคคลใดในสำนักงาน กปช. ที่อาจเรียกขอข้อมูลได้ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดการข้อมูลดังกล่าวเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ กปช. ได้รับไปนั้นจะได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การใช้อำนาจเหล่านี้ควรจำกัดอยู่เฉพาะในกรณีที่เชื่อได้ว่าจะมีภัยคุกคามทางไซเบอร์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นเท่านั้น

มาตรา 35 (3) อำนาจในการสอดส่องดูแล

มาตรา 35 (3) ให้อำนาจแก่ กปช. ในการเข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารทั้งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสารสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เนื่องจากอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวางของ กปช. ในการสอดส่องดูแลดังกล่าวนี้ทำให้ กปช. สามารถเข้าถึงเครือข่ายสื่อสารได้อย่างไม่จำกัด บีเอสเอจึงมีความกังวลเป็นอย่างยิ่งในเรื่องความเป็นส่วนตัว บีเอสเอเห็นว่ามาตรา 35 (3) ดังกล่าวไม่มีการถ่วงดุลที่จำเป็นต้องมีระหว่างความมั่นคงของประเทศกับความเป็นส่วนตัวของข้อมูล เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้รัฐบาลมีดุลพินิจในการใช้อำนาจได้โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายโดยศาล เช่น ไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ต้องขออนุญาตศาลก่อนเข้าถึงการติดต่อสื่อสารส่วนบุคคล กฎหมายนี้เพียงแต่กำหนดว่า พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลได้หากได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการสำนักงาน กปช.

หากพิจารณาในแง่พาณิชย์ มาตรา 35 (3) ของร่าง พ.ร.บ. นี้อาจขัดขวางการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทยได้ เนื่องจากธุรกิจใดก็ตามที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ตั้งแต่ธนาคารและสถาบันการเงินไปจนถึงธุรกิจค้าปลีก อาจต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 35 (3) ดังกล่าว โดยที่ผู้ให้บริการไม่อาจรับรองแก่ลูกค้าของตนได้ว่าข้อมูลส่วนบุคคล ความลับทางการค้า หรือประวัติการซื้อหุ้นของลูกค้าจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ ซึ่งอาจทำให้ธุรกิจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระงับการใช้หรือการ

ลงทุนด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย อันเป็นทิศทางที่ตรงกันข้ามกับความพยายามในการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มประเทศอาเซียน

การที่มาตรา 35 (3) ไม่มีมาตรการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจดังกล่าวนี้ขัดกับมาตรการรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูลตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศไทยและตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เช่น ตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 (“พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ”) มีการให้อำนาจในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในทำนองเดียวกันหากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีสื่อใดที่ถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ประการสำคัญ มาตรา 25 แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าวกำหนดให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษต้องยื่นคำขอ ฝ่ายเดียวต่อศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ นอกจากนี้ ศาลอาจสั่งอนุญาตดังกล่าวได้คราวละไม่เกิน 90 วันเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ก็ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายต้องได้รับคำสั่งศาลก่อนจึงจะเรียกให้ผู้ให้บริการเปิดเผยเนื้อหาของการติดต่อสื่อสารของผู้ใช้บริการได้

จากบทบัญญัติข้างต้น มาตรา 35 (3) ของร่าง พ.ร.บ. นี้จึงควรกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องได้รับคำสั่งศาลก่อนจึงจะสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลได้เช่นกัน อีกทั้งควรกำหนดให้คำสั่งอนุญาตดังกล่าวมีผล บังคับเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ เท่านั้น นอกจากนี้ ควรกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้อำนาจตาม มาตรา 35 (3) ได้เฉพาะในกรณีที่เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของชาติเท่านั้น สุดท้ายนี้ บีเอสเอขอ เคารพเสนอให้มีหน่วยงานอิสระ เช่น คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เสนอให้มีการแต่งตั้งตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีอำนาจตรวจสอบการใช้อำนาจของ กปช. ตามมาตรา 35 (3) เพื่อให้แน่ใจว่าการถ่วงดุลอย่างเพียงพอระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความจำเป็นของการใช้อำนาจในการ สอดส่องดูแล

บทสรุป

บีเอสเอเห็นถึงความพยายามของรัฐบาลไทยในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ และการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ อย่างไรก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ควรกระทำการอย่าง โปร่งใสและไม่ล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้ ไม่เช่นนั้นอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อแผนด้านดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจได้ นอกจากนี้ ควรเน้นย้ำในเรื่องการให้ความร่วมมือของเอกชนในการรายงานรัฐบาลเมื่อมีการ กระทำที่เป็นภัยต่อความปลอดภัยของระบบเพื่อป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์เพื่อรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์ของชาติ การที่กฎหมายนี้ให้อำนาจแก่ กปช. และ/หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย นี้อย่างกว้างขวางอาจนำไปสู่การกระทำที่เป็นการหลอกลวง ความไม่ไว้วางใจ และทำให้เอกชนให้ ความร่วมมือน้อยลงในการรายงานเมื่อเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ ในขณะที่มาตรา 5(4) มาตรา 7(8) มาตรา 17(2) มาตรา 17(3) และ มาตรา 18(3) พยายามส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและเอกชนในการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ แต่ในความเป็นจริงแล้วภาคเอกชนอาจเกิดความ ลังเลที่จะให้ข้อมูลกับรัฐบาลด้วยเกรงว่ารัฐบาลจะเรียกขอข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเข้ายุ่งเกี่ยวกับการ

(คำแปล)

ติดต่อสื่อสารส่วนบุคคลทางสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยเหตุนี้ บีเอสเอจึงใคร่ขอความกรุณาให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาความเห็นข้างต้นอย่างถี่ถ้วนเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยที่ยังสามารถรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ได้ในขณะเดียวกัน

บีเอสเอมีความยินดีที่จะหารือในเรื่องนี้กับท่านได้ทุกเมื่อ หากท่านมีข้อสงสัยหรือความเห็นใดๆ กรุณาติดต่อนางสาววารุณี รัชตพัฒนากุล ผู้แทนในประเทศไทยของบีเอสเอ ที่ varuneer@bas.org หรือที่หมายเลข +668-1840-0591

ขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาพิจารณาในเรื่องนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลายมือชื่อ)

บุน โฟ มก

ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบาย ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

บีเอสเอ | กลุ่มพันธมิตรซอฟต์แวร์

สำเนาถึง

1. ชพณฯ รองนายกรัฐมนตรี ดร. วิษณุ เครืองาม
2. นางสุรางคณา วายุภาพ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)